

Forfatter: Stuckenberg, Viggo

Titel: Udrag fra I GENNEMBRUD

Citation: Stuckenberg, Viggo: "Samlede Værker", i Stuckenberg, Viggo: *Samlede Værker*, 1910-11, s. 16. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-stuckenberg01-shoot-idm140680123823696/facsimile.pdf> (tilgået 23. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede Værker

Og saa rejste han sig op og gik hjem ad. Hænderne stak han i Frakkelommerne igen; kun et smalt Stykke Haandled stod bart mellem Lommen og Ærmet. Det blev helt rødt af den ræ-kolde Luft. Og hans Sko var sølede og vaade.

Han gik hurtigt, uden at tænke paa noget bestemt, blot med en underlig tilspidset Følelse af at vandre maskinmæssigt løs paa noget nundgaaeligt. Ingen Ting lagde han Mærke til undervejs. Og da han drejede ind i Porten, og hans Trin gav Genlyd under Loftet og han saa sig hjemme, gav det et Sæt i ham, saa han standsede.

Hvad nu i Grunden? Løbe sin Vej igen, havde han størst Lyst til, bare komme bort. Der laa Gaarden foran ham, og den maatte han ind igennem, forbi Faderens Kontorvindu. Han havde en Fornemmelse, som skulde han tvinge sig tværs gennem en Kugleregn. Sæt han mødte nogen; sæt nogen saa ham.

Saa samlede han sig og gik hurtigt forbi Vinduerne om til Køkkendøren. Han mødte ingen, men hans Hjærte bankede, saa det var ved at kvæle ham.

Inde i Køkkenet kunde han høre Pigen staa og skure. Han blev udenfor Døren. En Kedel kogte over, og hun slap Skuringen et Øjeblik, og tog saa fat igen. Jørgen greb haardt i Læsen og fik Døren op paa Klem, saa han kunde faa Hsanden ind og naa Nøglen til sit Værelse; den havde sit Søm lige indenfor. Pigen saa hen paa ham; han følte det; han saa ikke paa hende. Og saa slog han Døren rask i og sprang hurtigt og flot op ad Trappen. Værelset laa ovenpaa. Ingen skulde mærke det allermindst hun, at han kom for at overgive sig.

Det skrattede i den lange tomme Gang deroppe, da han lukkede sig ind. Og saa stod han i Værelset.

Der var gjort i Stand, siden han var gaaet, det saa han straks. Sengen var redt. Det hvide Lagen laa glat over den og saa saa koldt ud, og Morgenskoene stod ved Siden af hinanden nede ved